

۲
مورد عجیب در طرح سامان دهی کودکان کار؛
رد مرز کردن
۵۰ کودک مهاجر

روزنامه صبح ایران

۳
مرکز آمار ایران اعلام کرد؛
۱۱ نفر از هر ۱۰۰ ایرانی
در تهران ساکن هستند

هشدار همتی؛ مردم وارد بازی سیاسی بازار ارز نشوند

دلار، همچنان روی نوار سقوط

در صورت تغییر قیمت و زمان تحویل کالا بر خورد خواهد شد؛

هشدار رئیس قوه قضاییه به خودروسازان

رئیس قوه قضاییه با تأکید بر ضرورت رعایت تعهدات از سوی شرکت‌ها و خودداری از نقض یکطرفه توافق با مشتریان، به برخی شرکت‌ها از جمله خودروسازان هشدار داد که در صورت تغییر قیمت و زمان تحویل کالا، به دلیل نقض حقوق عامه مورد برخورد قرار خواهند گرفت.

به گزارش امتیاز و به نقل از قوه قضاییه، سیدابراهیم رئیسی اظهار کرد: قوت و اقتدار دستگاه قضائی به هیچ عنوان مستلزم بی احترامی به ارباب رجوع، متهم و محکومان نیست. از طرف دیگر، صرف صدور دستورالعمل کارساز نخواهد بود... صفحه ۲

در گفتگو با یک استاد ارتباطات مطرح شد؛

حمله مجازی هتاخانه کودکان با هویت جعلی به بزرگسالان

۶ راهکار برای چالش شهرها در پژوهش چالش های شهرنشینی در کشور

شناسایی ۸ مشکل کلیدی شهرهای کشور

در قبال آنها ساده اندیشی می کنیم و می پذیریم که در دو نقطه « برنامه ریزی های کلان و انجام ناشدنی » و « راه حل های کوتاه مدت و زیان آور » متوقف باشیم؟ البته این ادعا گراف نخواهد بود اگر بگوییم که شهرها در دنیای مدرن، با فلسفه زمان خود در همراه و هماهنگ بودند و اصولاً اقدام به شهرنشینی امروزی اقدام به اجرایی کردن فلسفه مدرن بود.

زندگی شهری یک بازی است که شهروندان همواره آن را از میانه دنبال می کنند

زندگی شهری یک بازی است که شهروندان همواره آن را از میانه دنبال می کنند و تجربه زندگی در میان تعداد زیادی از انسان‌هایی که بسیاری از آن‌ها گذشته‌های مشترکی با دیگران ندارند و حتی به قصد گونه‌ای «فراموشی» به شهر گام می‌گذارند، موجب می‌شود هر شهروندی مسیر دشواری برای ادراک آنچه که تجربه یا خاطره جمعی شهر تلقی می‌شود، پیش رو داشته باشد و حتی ادراک نمادهای شهری نیز بیش از آنکه در خدمت اشتراک ادراکات باشد، به ابهامات معنایی شهر یاری می‌رساند. در ادامه پژوهش «چالش‌های شهرنشینی امروزی در ایران» آمده است: محورهایی اصلی مطالعه اکولوژیکی شهر عبارتند از: تعداد، ترکیب و تحرک ساکنین آن چون شدت تحرک و تراکم جمعیت شهری در بازار - مراکز تجاری شهر - به اوج خود می‌رسد. البته افزایش امکانات و تسهیلات مربوط به حمل و نقل و ارتباطات شهری در ارتباط متقابل و تنگناست با دو عنصر تراکم و تحرک جمعیت، زائلی‌کننده انگیزه‌های همسایگی است و به نظر یکی از محققین مسائل اجتماعی همین عناصر مراد با حضور جرم، طلاق و اختلالات روانی در شهر هستن و متقابلاً شاخص‌های مناسبی برای اندازه‌گیری آن ناهنجاری‌های شهری نیز هستند. رشد شهرها همراه است با جایگزینی روابط غیر مستقیم به جای روابط مستقیم و چهره به چهره انسان‌های شهرنشین و این همان نیروی که همسایگی را در جامعه شهری از بین می‌برد و گروه‌های اولیه را نیز منهدم می‌کند؛ از نظر محققان هر عملی که تحرک را زیاده‌تر کند - مانند رشد امکانات حمل و نقل و نظام ارتباطات - بر حیات گروه اولیه اثر معکوس دارد و مثلاً رشد سواد و تعلیم و تربیت، روزنامه را جایگزین گفتگوهای بین اشخاص می‌کند.

از جانب دیگر تلاش برای تأمین منافع شخصی، زائلی‌کننده رفتار احساساتی است و در شهر مدرن پول ابزار اصلی است، زیرا ارزش‌ها را عقلانی و منافع را جایگزین

در پژوهشی که به تازگی توسط شورای عالی انقلاب فرهنگی منتشر شده است به موضوع چالش‌های شهرنشینی در کشور پرداخته شده و ۸ چالش طرح و ۶ راهکار برای حل این مشکلات مطرح شده است.

شورای عالی انقلاب فرهنگی پژوهشی را با عنوان چالش‌های شهرنشینی امروزی در ایران که توسط که توسط دکتر رحمت‌الله صدیق سروستانی انجام شده را منتشر کرده است. این پژوهش است را می‌توان مطالعه‌ای فراگیر و مشتمل بر ارائه مبانی نظری شهرنشینی امروزی و نیز گزیده‌ای از مهم‌ترین چالش‌های مبتلابه فرآیند گذار به شهرنشینی امروزی در ایران دانست. در بخش مبانی نظری این پژوهش علاوه بر تعاریف و مفاهیم مقدماتی، نظرگاه‌های ناظر بر آغاز، شکل‌گیری و ویژگی‌های شهرنشینی امروزی در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه تشریح شده است.

همچنین در واپسین بخش این دفتر، که مقدمه‌ای برای مطالعه موردی چالش‌های شهرنشینی در کشورمان است، پارهای از عناوین چالش‌های شهرنشینی امروزی در ایران و برخی از کشورهای دیگر در حال توسعه ارائه شده است. دستاورد مهم بخش مبانی نظری، دریافت چشم اندازی از رخداد شهرنشینی امروزی، با لحاظ تمایزهای اساسی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه و فراهم کردن زمینه استفاده از تعریفی خاص، برای گزینش عناوین چالش‌های شهرنشینی امروزی در ایران است. همچنین با مبنا قرار دادن تعریف مزبور، هشت چالش کلیدی برگزیده شده و در پنج محور اصلی هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی، سبب‌شناسی، آسیب‌شناسی و فراگیرشناسی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

مطالعه هر چالش، نهایتاً به ارائه راهکارهایی انجامیده است که ویژگی مهم آن‌ها، برخورداری از ارتباط محتوایی با مطالعه انجام شده از لحاظ جوانب فرهنگی، اجتماعی و انسانی به مثابه یک ضرورت و قرارگیری در دو دسته کوتاه مدت و درازمدت و نیز تأکید بر رعینت و قابلیت اجرایی است.

رشد مشکلات شهرنشینی در ایران

در بخش دیگری از این پژوهش «ضعف مسکن شهری»، « مهاجرت و حاشیه‌نشینی»، «عضل رشد بخش غیر متشکل و غیر رسمی اقتصادی»، «ضعف سرمایه اجتماعی»، « کاستی هویت شهری»، «ضعف طراحی، برنامه‌ریزی و مدیریت شهری»، «ناکارآمدی نظام حقوق ترمیمی» و «نقص در توسعه پایدار شهری»، از جمله چالش‌هایی هستند که مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. در بخش مربوط به تعاریف پژوهش «چالش‌های شهرنشینی امروزی در ایران» آمده است تعریف شهر بر حسب معیارهای ثابت، چه چیزی را برای ما روشن می‌کند؟ مطابق تعریف ۱۳۶۵ سال در ایران نقاطی که شهرداری دارند، شهر هستند همچنین بر اساس یافته‌های سرشماری سال ۱۳۸۵ بیش از ۴۸ میلیون نفر از مردم کشورمان شهرنشین هستند.

علاوه بر این، مطابق همان آمار در کشور ۱۰۱۲ شهر وجود دارد اما سوال این است که این اعداد برای ما چه معنایی دارند؟

اصولاً چرا مسائل مبتلابه شهرنشینی در ایران همواره رو به فزونی هستند و چرا در حالی که می‌دانیم مسائل شهرها اصلاً ساده و مشابه مسائل روستاها نیستند، همیشه

خبر

مدیرعامل مترو خبر داد؛

افتتاح ایستگاه های مترو بسیج و محمدیه در روزهای آینده

مدیرعامل شرکت مترو از افتتاح ۲ ایستگاه در بخش شرقی خط ۷ مترو تهران طی چند روز آینده خبر داد و گفت: حداقل ایستگاه مهدیه تا ایستگاه بسیج به طول ۸۵ کیلومتر وارد مدار بهره‌برداری می‌شود. علی‌آمام، با اشاره به افتتاح دو ایستگاه بخش شرقی خط ۷ مترو تهران، گفت: بخش ساختمانی و تجهیزاتی مورد نیاز برای بهره‌برداری این دو ایستگاه بیش از ۹۹ درصد پیشرفت دارد. وی افزود: ایستگاه میدان محمدیه واقع در منطقه ۱۲ تهران؛ یک ایستگاه تقاطعی است که ایستگاه خط ۱ آن سال ۱۳۸۰ افتتاح شده و به زودی ایستگاه خط ۷ نیز وارد مدار بهره‌برداری می‌شود. امام با اشاره به اینکه روش اجرای این ایستگاه به صورت زیرزمینی بوده است، ادامه داد: زیر بنای این ایستگاه بیش از ۱۵ هزار متر مربع و طول سکوی آن حدود ۱۶۰ متر است. وی با اشاره به اینکه مسافران از طریق این ایستگاه به خط ۷ و در نتیجه خطوط دیگر دسترسی خواهند داشت، افزود: ایستگاه محمدیه دارای ۱۶ پله برقی است که ۸ پله برقی آن نصب شده و ۸ پله برقی دیگر نیز به زودی نصب خواهد شد. امام در ادامه با اشاره به اینکه ایستگاه بسیج واقع در منطقه ۱۴ تهران دارای دو ورودی است که ورودی شمالی آن در حال تکمیل شدن است، تصریح کرد: این ایستگاه با ۶ دستگاه پله‌برقی و رفع نواقص ایمنی به زودی به بهره‌برداری می‌رسد. به گفته مدیر عامل شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (مترو)، این ایستگاه در تقاطع بزرگراه شهید محلاتی و بسیج واقع شده و با راه‌اندازی این ایستگاه، شهروندان به ایستگاه‌های اتوبوس BRT پایانه خاوران و علم و صنعت دسترسی خواهند داشت. وی ادامه داد: بخش تجهیزاتی این دو ایستگاه شامل دو عدد پست برق، سیگنالیینگ (سیستم کنترل اتوماتیک قطار)، سیستم تهویه و مخابرات و کابل کشی نیز تکمیل شده است. مدیرعامل شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (مترو)، با اشاره به اینکه ایستگاه بسیج بیش از ۱۲ هزار مترمربع زیربنا دارد؛ بیان داشت: روش اجرای این ایستگاه به صورت ترانشه باز بوده و طول سکوی این ایستگاه ۱۶۰ متر است. امام با اشاره به اینکه برای بازگشایی ایستگاه‌های بسیج و محمدیه نیاز به ایمن‌سازی و آماده‌سازی ایستگاه‌های بخش مبانی شامل ایستگاه مولوی، قیام، ۱۷ شهرو، شهید محلاتی و آهنگ بود، گفت: این ایستگاه‌ها ایستگاه‌های عبوری به شمار می‌آیند که با تأمین منابع مالی طی ماه‌های آینده به بهره‌برداری خواهند رسید.

سر مقاله

حرف زنی سنگین تر است آقای رئیس جمهور!

هوین جعفری

این سطرها را باید ساده نوشت تا به دل خواننده اش بنشینند. مشکل حقوق داریم یا دقیق تر بگویم مشکل به پایان رسیدن حقوق در همان روزهای ابتدایی. دست های خالی و جیب خالی. سابق بر این آدم‌ها بیشتر دوام می‌آوردند اما بدون تعارف پول در همان روزهای اول تمام می‌شود. قیمت اجاره خانه ها سرسام آور گران شده. طرح های پیشنهادی برای گرفتن مالیات از خانه های خالی و بحث های مشابه که می‌توانست قیمت مسکن و اجاره را کاهش دهد، هیچ وقت عملی نمی‌شوند. قیمت محصولات پرمصرف زندگی چنان گران شده اند که باید با سبد خالی از مغازه بیرون بزنی. دیروز با میوه فروش محل صحبت می‌کردم. می‌گفت کمتر از همیشه بار می‌آورد و بیشتر از همیشه دور می‌ریزد چرا که مردم پولی برای خرید ندارند. دست مردم از همیشه تنگ تر است. در چنین شرایطی، وقتی رئیس جمهور از این سخن می‌گوید که مردم چند ساعت در روز مجانی کار کنند تا چرخ کشور بچرخد، آدم به انفجار می‌رسد! کدام وزیر تو ایگان کار می‌کند؟ کدام یک از اقزاده های مفتخواری ایگان کار می‌کنند؟ نماینده های مجلس با حقوق هایی که چند برابر حقوق کارمندا و کارگرهای ساده است مدام می‌نالند که دستمان تنگ است وای به حال بقیه جامعه. به شغل خودم نگاه می‌کنم، روزنامه ها بی کاغذ و بدون مخاطبند. روزنامه نگارهای بیکار آنقدر زیانده که با هم رمز پروزه با هم صحبت می‌کنند. بسمی می‌گویند، پروزه ای دستم دارم. همین را دیروز یکی در توئیتر نوشته بود و گله که بچه ها بیکارند. آنهایی که سرکاری هستند هم دستشان به دشنام نمی‌رسد. زد و بند از هر زمان دیگری بیشتر اهمیت دارد. اگر با این و آن زدو بند داری بیکار. چند روز پیش شنیدم که در دسته اول و حتی برخی تیم های لیگ برتری، تنها به مربیانی میدان می‌دهند که اسپانسر داشته باشند یعنی بتوانند شرکتی را به باشگاه خود معرفی کنند تا به آنها پول پرداخت کند! همین تفکر غلط در بخش خصوصی و نیمه خصوصی و رسانه ها نیز هست. اسم آدم هایی در شناسنامه ها به عنوان معاون سردبیر و دبیر تحریریه می‌خورد که کارشان آگهی گرفتن است یعنی آگهی می‌گیرند و پورسانتش را به جیب می‌زنند اما اسم دبیر تحریریه و معاون سردبیر را بر خود می‌گذارند بی آنکه اصلاً بلد باشند بنویسند یا در تحریریه حاضر شوند. خبرهای خوب کجا هستند؟ با جیب خالی و سفره خالی و حال خراب چه کنیم؟

است البته چنین عنوانی نباید در فهرست مشکلات قرار بگیرد چون هماهنگی مدیریت شهری، یک گزاره ابطال ناپذیر است یعنی چه کسی می‌تواند چنین ناهماهنگی را گزارش کند؟ به همین دلیل باید جای آن از عدم تناسب در نظرگاه‌های حاکم بر مجموعه حکمران شهری و احتمالاً ناسازگاری این مجموعه حکمرانی، با نظام حکمران دولتی سخن گفته شود.

مشکل مطرح شده بعدی، نامطلوب بودن نظام درآمد - هزینه شهری است و صد البته این مشکل واقعیت دارد، اما باید به شکلی مطرح شود که بتوان از آن راهکاری برای اقدام در سطح شهری استنتاج کرد.

عدم انسجام و یکپارچگی در نظام برنامه ریزی شهری عنوان بعدی است البته این مشکل نیز قابل بررسی نیست؛ فرق این مشکل، با عنوان «ناهماهنگی مدیریت شهری» چیست؟ البته فرق‌هایی دارند، اما در ابطال ناپذیر بودن مشترک اند.

موضوع مهم دیگر کمبود ناوگان حمل و نقل شهری و پیراشهری است که هم واقعیت دارد و هم قابل انکار هم نیست. آلودگی محیط زیست شهری مشکل آخری است که بدان اشاره شده و همانند مورد پیشین می‌توان آن را به‌سبیل ملموس تلقی کرد؛ در بخش مربوط به راه‌حل‌های مشکلات شهر تهران نیز آمده است: اولین راه حل مطرح شده تعیین نقش و وظائف شهر است؛ این راه حل از آن دست راه حل‌هاست که عوامل دست اندرکار اجرایی آن حرف کلی و انتزاعی می‌گویند چون در نظام اجرایی کنونی که دچار ناتوانی در پیگیری برنامه‌های پیشین و سرشار از عوام زدگی و روزمرگی است، چنین حرف‌هایی مورد استقبال واقع نمی‌شوند. راه حل دوم تمرکززدایی در چارچوب نظام متمرکز است و این راه حل نیز مشمول همان حکم قبلی است. سوابق این حرف‌های انتزاعی را که گاه مدت‌های طولانی موضوع بحث هم بوده‌اند، می‌توان از بایگانی‌های نهادهای شهری گرفت و مطمئناً حرف‌های منسجم‌تری نیز بوده‌اند که طرح شده و با احترام بایگانی شده‌اند. راه حل چهارم ایجاد مدیریت یکپارچه است؛ متأسفانه این حرف هم بهتر است با عوامل اجرایی در میان گذاشته نشود زیرا آنها در نظریه پردازی درباره مدیریت یکپارچه، بسیار حرفه‌ای‌تر از کارشناسان و بر دلائل عدم اجرای آن بسیار آگاه‌ترند در این مجال فرصت آن نیست اشاره کنیم که چرا همواره مدیریت یکپارچه، معنایی داشته است که بیش از آنکه به انسجام مربوط باشد تداعی می‌کند «سازمان عمودی» بوده است. تهیه و تدوین طرح راهبردی شهر، راه حل پنجم است؛ این هم بسیار عجیب است زیرا می‌دانیم «خست شهر» تهران در نیم قرن گذشته، سه طرح جامع را پشت سر گذاشته و بدون آنکه بخواهیم به جزئیات آن طرح‌ها بپردازیم باید بگوییم که پیشنهاد یک طرح جامع راهبردی از سوی یک تیم دانشگاهی، با لحاظ وجود طرح‌های جامع و نیز انتقادات فراوانی که به این طرح‌ها وارد است.

نتیجه‌ای که از مجموعه مشکلات و راه حل‌های مطرح شده می‌توان گرفت آن است که در حالی که برخی مشکلات ملموس وجود دارند و نیز پارهای از مسائل به درستی تشخیص داده می‌شوند، در بخش راه حل‌ها، گونه‌ای انتزاع و کلی پردازی وجود دارد که تمام تلاش صورت گرفته در بخش تشخیص مشکلات را بی‌ثمر می‌سازد.

در بخش مربوط به تشریح مشکلات و تبیین راه‌حل این مشکلات آمده است: فهرست عناوین مشکلات، با نبود راهبرد توسعه شهر آغاز می‌شود و این مشکل در حیطه شهرسازی قرار می‌گیرد اما به این واسطه نمی‌توان طرح آن از سوی کارشناسان جمعیت شناسی را مردود دانست. مشکل دوم است: این مشکل، باید در حوزه تحلیل شرایط شکل گیری نظام «خست شهری» مورد مذاقه قرار گیرد و خلاصه کلام آنکه این مشکل نیز واقعیت دارد چون همه می‌دانند که تهران در سال ۱۳۸۵ علیرغم بهبود ایجاد شده در مقایسه با سال ۱۳۵۵ همچنان با داشتن جمعیتی که بیش از ۳ برابر جمعیت شهر دوم ایران است؛ محل تمرکز اکثریت قاطع امکانات اقتصادی و سرمایه‌ای است. مشکل سوم نبود اتفاق نظر در مورد چشم انداز و رسالت شهر است؛ طرح کنندگان مسأله نگفته‌اند که تعریف مقبولشان از «رسالت شهر» چیست؟ و اگر منظور کارکرد شهر در مجموعه ملی است که در آن صورت رسالت تهران در آن روشن است و به هر رو این مشکل نیازمند تبیین است.

موضوع مهم دیگر عدم تناسب فعالیت‌ها با توان و ظرفیت زیست بوم مشکل بعدی است و طرح این مشکل می‌تواند مفید باشد، اگر که در جای مناسبی از صورت مسأله قرار بگیرد.

ناهماهنگی مدیریت شهری، عنوان مشکل بعدی